

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERSKORPS

*Der er ingenting i Verden
saa stille som Sne. —*

NR. 9
DECEMBER 1944
AARGANG 27

En rigtig glædelig Jul ønsker jeg alle!
Gid vi maa faa Held og Lykke til at være virksomme, gode og glæde Pigespejdere i 1945!

Spejderchefen

Spejderchefen

Det er snart Jul. I en vred og mørk Tid kommer den til os. Og den kan bringe os Juleglæde — paa Trods af alt — hvis vi selv vil være med til at skabe den. Lad os gaa Julen ind med Lysten og Viljen og al vor Evne til at hjælpe og glæde andre. Og husk, at det saa ofte kan ske med meget smaa Midler, blot vi har »Julesindet«.

Forstaar du at bringe Glæde over Julen, saa faar du selv en glædelig Jul — Spejder!

Märta

Märta

»Tænk, hvilken Glans der vilde blive, hvis alle Spejdere i Verden samtidig tænkte til Julelys og holdt det op mod Himlen«.

Naka

Naka

Kære Spejdere!

Skal vi atter i Aar, selv om Verden ligger i Mørke og Sorg, tænde Julens Lys, Glædens Lys i vore Hjem? Jo, det skal vi, men først, naar vi har tændt Kærlighedens Lys i vore Hjerte, saa vil ogsaa Julelysene brænde klarere for os allesammen.

Lad os prøve at tage saadan et lille Kærlighedslys med os ind i det nye Aar.

Selv om det ikke er de store Ting, vi kan udrette, saa er det dog, som Digteren siger, »at de smaa Lys skal hjælpe de store Solen«.

Ida Thorbek

Ida Thorbek

Mine bedste Julehilsener sender jeg Jer alle — og det inderligste Haab om, at vi i 1945 kan faa Lov at opfylde nogle af Jeres mange Ønsker om store Batte — Uniformer uden Celluld — lette Soveposer — prima Telte og meget andet.

Ingse fra depotet

Ingse
(fra Depotet)

God Jul og godt Nytår til alle Blåmejsesfrøer! For os alle ønsker jeg i det nye Aar: Arbejdsmod og Arbejdsglæde og Tro paa, at det, vi udretter for Danmarks yngste Ungdom, engang skal spores i dansk Folkekarakter.

Lis Starcke

Blåmejsesekretær

Lis Starcke,
Blåmejsesekretær

Nu ved Solhverv, Jul og Nytår maa vi mere end nogensinde bede om, at Lyset, Livet og Freden maa sejre i Verden.

Jeg ønsker for jer, at Lysets, Livets og Fredens Gerning nu og altid maa være jeres Gerning.

Aagot Schledermann

Aagot Schledermann

Mine Nytaarsønsker gælder især alle de af jer, hvis væsentlige Spejdetid er faldet i disse Aar, hvor Forbud og Afdysninger og Mærke og Restriktioner har gjort det svært at være Spejder. Gid I i de kommende Aar maa opnaa mange af de Glæder og Opmuntringer, der var ved at blive selvfølgelige for os gamle; gid ogsaa I maa faa Lighed til at faa Spejderkammerater ude i den store Verden enten ved Deltagelse i internationale Lejre eller gennem vor Postbox — og gid I snart maa faa Lov at leve et roligt og støt og virksomt Tropsliv. Godt Nytår, allesammen!

Nigger

Nigger

Kære Spejdere!

I ønskes alle en rigtig glædelig Jul og et godt Nytår. Gid 1945 maa blive et lyst og godt Aar for vort Land og Korps, og gid Spejderiderne maa lyse op i vore Sind både i mørke og lyse Tider.

Ellinor

Ellinor

En glædelig Jul og godt Nytår med Ønsket om: at »Fred paa Jorden i Mennesker Velbehag« maa blive virkeliggjort i det nye Aar.

Magda Lund

Med Spejderhilsen

Magda Lund

Naar jeg ser tilbage, fyldes jeg af Taknemmelighed over, at vi, trods alt, har kunnet føre vort Spejderarbejde igennem.

Naar jeg ser frem, er det med den faste Overbevisning, at vi alle — Førere, saavel som Spejdere — vil gøre vort yderste for at fylde den Plads, hvor vi kommer til at staa i Arbejdet for vort Land.

Gerda Boeck

Gerda Boeck

Gid alle en glædelig Jul kunde faa med Fred paa Jorden for store og smaa!

Moster

Moster

Gid vi alle i denne Jul og det nye Aar maa opleve lidt af den Fred og Lykke, vi alle længes saa usigeligt efter! — Og Korpsat leve, det ønsker

Løyer

Løyer

Ger Laftet Ære! Det er Loven! Idealerne giver jeres Ungdom Livsindhold.

Eva Dahl

Eva Dahl

Gid Pigespejderne, specielt i Blauvand og Olaf Ryes Divisioner, maa være glæde og aktive Spejdere i 1945 til Gavn for Trop og Korps og til Glæde og Opmuntring for andre!

Glædelig Jul og godt Nytår!

Venlig Hilsen

Grete Lund

Grete Lund

Kære Spejderen!
Alle mine bedste Ønsker om en rigtig glædelig Jul
og Lys over det nye Aar trods alle mørke Dage vil
jeg gerne sammenfatte i følgende Linier af Mads Nielsen:

Thi dybt under alt, hvad der gror og forgaar,
Guds Hjerter dog staar.
Han lover dig ikke dit Liv som en Leg,
han løser dig ikke hver Gaade,
han leder dig varomt paa Tilidens Vej
og opholder dig med sin Naade.
Han bringer dig Syrke i Stihedens Skjul.
Han bringer dig Jul!

Grethe Biering

Grethe Biering

Hvert Aar, naar Julen nærmer sig, er det, som om
der sker en Forandring i hele vor Sindstæmning. Vi
vil gerne være gode mod andre Mennesker og glæde
dem, saa godt vi kan. Og Kirkeklokkerne, der kalder
os til Kirke Juleaften, lyder i vore Øren helt ander-
ledes end de Klokker, der ellers hver Dag ringer Solen
op og ned. — Men Kirkeklokkerne er ens hele Aaret
og fortæller os hver Dag det samme. — Prov øngang
i det nye Aar at lytte til Kirkeklokkerne og lad dem
minde dig om Juleklokkerne, der stemte dit Sind til
Hjald og gjorde dig venligt indstillet over for dine
Medmennesker!

Anna Berthelsen

Anna Berthelsen

Alle de Spejdere, jeg har været i Berøring med i
1944, bringer jeg en hjertelig Tak for det herlige
Spejderaar og ønsker alle en glædelig Jul.

Inger Ehlern-Møller

Inger Ehlern-Møller

Gør som Soluret
— tæl kun de lyse Timer!

Molly

Molly

Julen er Aarets sidste Gave til os — et Frikvarter
i den graa og kolde Hverdag.

Mit Juleønske er, at I maa tage godt imod Gaven
og opleve den bedste Glæde, den i gamle Ande.

Margrete Svith

Margrete Svith

Natten er altid mørkest inden Daggy. Vi er inde i
en Mørketid nu, men for hver og en af os, er der
tændt en Julestjerne, som viser Vej selv gennem den
sorteste Nat.

I vort Spejderemblem har vi ogsaa en Stjerne, den
skal minde os om de Maa, vi har sat os her. Livet,
og som vi skal prøve at naa dertil har vi en god
Hjælp i vor Lov og Løfte, hvis vi daglig har det for
Øje og søger at leve derafter.

Elisabeth Eff

Elisabeth Eff

Maa jeg ønske »Pigespejderne« og dets Læsere en
rigtig glædelig Jul og et godt og lykkeligt Spejderaar,
idet jeg haaber, det nye Aar vil bringe os Fred og
rolige Forhold og give os mange gode Spejderoplevelser.

Ville Buchwald

Ville Buchwald

»Julen er Hjerternes Fest,« hedder det, og saadan
er det, at har vi Juleglæden i Hjertet, betyder alle
de smaa Savn intet, og Glæden ved at kunne fejre
Julen i vort Hjem med vore kære er dobbelt stor i en
Marktid, derfor — trods alt — glædelig Jul og godt
Nyttaar! Husk paa Digteren Shelleys Ord:

»Er Vinter nær, kan Vaar vel være fjern.«

Lilly Schleicher

Lilly Schleicher

Julen skal fejres i Nøjsomhedens Tegn — gid det
maa gøre os dobbelt opfindsomme til at skabe Fest og
Hygge.

Det nye Aar vil kræve meget af os — gid det maa
finde os stærke, hjælpsomme og fulde af godt Humør!
Glædelig Jul og godt Nyttaar!

Rete

Rete

Lyse Minder i mørke Tider.

Der er Juletræsfest for fattige Børn i Sønderborg
Trop i Aarene omkring 1924. Købmanden spørger, om
man vil have 8 eller 10 Fund Chokolade, Nej, nej, om
man ønsker 40 l Mælk. Bagere sender Lægager og
Kringler, Tropestrædsdamer mange Kager, Pigespejdere
kommer med repareret Løgetøj og Beklædningsgenstande,
Kurve med Konfekt, Figner, Daddler, Nødder af alle
Slags, Rosiner og Mandler og Poser med lækker Jule-
bagværk. Ud paa Eftermiddagen er alt i Orden. Nat-
tandens store Juletræ, som vi har arvet, staar pyntet
med Lys og Glimmer, end vælter 3 Gange saa mange,
som man har indbuddt, men der er nok til alle. Naar
Festen er forbi, bæres Bjerge af tiloversblevne Kager
over i Alderdomshjemmet.

Se blot opad og fremad, bagved Bjergtet staar Solen;
naar den er oppe over Toppen, straalere og varmer den
os alle igen!

Fronse

Fronse

Jeg ønsker Jer alle en god Jul og en glad Jul —
og et lykkeligt Solhverv, hvor Solen vender og gaar
mod nye, blanke Dage!

Annesofie

Annesofie

Jul i Klunketiden

Ak ja — Klunketiden har vi snart hørt saa meget om! Den er blevet beskrevet og gjort Nar af og udleet og staa vel for de fleste som Toppunktet af Styghed og Latterlighed. Det var den Tid, da Damerne gik med Tournurer, Panserkorsetter, der snørede Figuren ind paa Midten, og glatte, stramme Kjoleliv — da Stuerne var fulde af Plyschesmøbler, besatte med de berømte Klunker, store Buketter af vissent farvet Græs, vaklende Etagerer, propfulde af Nips og Familiefotografier, og Borde med paa-limede Lister og Gesvejsninger — belagte med Fotografi-albums af rødt Plysch med Messingpyrdelser. For alle Vinduer og Døre hang der flere Lag Gardiner i kunstfærdige Drapperinger — baaret oppe af forgyldte Træspyd og Hellebarder, der strittede ud til alle Sider.

Hvor der ellers kunde have været lidt Plads paa Gulvet, faldt man over Skamler med forgyldte Ben, Skindtæpper-nes udstoppede Dyrehoveder og høje Opstandere med Viftepalmer paa.

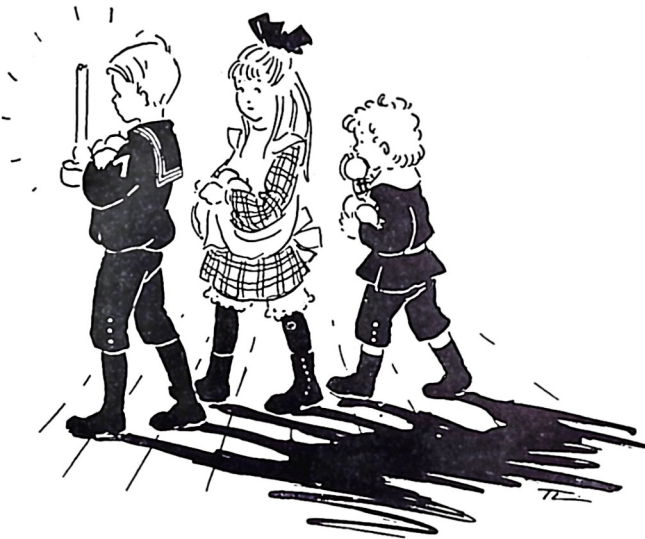
Kort sagt — kønt var det vistnok ikke efter Nutidens Skønhedsbegreber, men for os, der var Børn i denne forkætrede Periode, som nu ser saa spidsborgerlig og prosaisk ud, hviler der et ejendommeligt Morgenrødens Skær over den — en Tone af Romantik og Poesi, som aldrig senere har kunnet naaes! Der var ogsaa en *Hygge* mellem de mange polstrede Møbler og klunkede Gardiner ved den blussende Kakkellovn, som Nutidens strømlinede Staal-møbler og graa Varmeledninger skal have ondt ved at overgaa.

Maaske kom det af, at vi var Børn den Gang, og vore nærmeste Omgivelser var unge, glade Mennesker. Vore Forældre og deres Omgangskreds var unge, og hvad gjorde det saa, at de var iført latterlige og uklædelige Dragter! En nydelig og sød ung Pige vil altid være nydelig og sød, hvad hun saa har paa, og Ungdommen er den samme under alle Forklædninger. Lærerinden — med Tournure, stram, kort Jaket og Capothat løb paa Skøjter med Forvalteren fra nærmeste Herregaard — han med flot Over-skæg — og forlovede sig i Vinterskumringen, mens de første Stjerner tændtes. Huslæreren gik Tur i Nødde-alléen med Husholdningseleven og betroede sig til hende og var en dyb Natur, der mente, at „Livet var ikke lutter Lagkage“, og saa blev ogsaa de forlovede.

Vist var det en romantisk Tid, og hvilken Ro var der ikke over Tilværelsen den Gang! Cykler og Automobileer var ikke opfundet, saa man kunde ikke fare ud hveranden Aften, og heller ikke kunde uventede Gæster vælte ind ad Døren. Biografer var der ikke, og ingen Radio huggede Aftenen i Smaastykker og tvangsfodrede Forsamlingen med Musik, Foredrag og Pressenyheder. Den Underholdning, der skulde til, maatte man selv præstere, og det gik udmærket. Husets unge Piger spillede firhændigt og sang Schubert, Heise og Schumann, saa man kom til at kende Klassikerne fra sin første Barndom.

Naar man var færdig med Aftensmaden ved Syvtiden, og Børnene var færdige med Lektierne eller kommet ind fra Isen eller Kælkebakken, udrustedes der først en Eks-

pedition, der med en dinglende, osende Køkkenlampe i Spidsen drog op paa Loftet til Frugtkammeret for at hente Æbler. Det var en lidt farlig Tur, for Loftet var mørkt, og Lampens flakkende Lys frembragte uhyggelige Skygger, der krøb sammen bag Bjælkerne, saa Frygt og Kulde fik

Tænderne til at klapre. Men dobbelt herligt var det saa at komme ned i den varme, lyse Stue, hvor alle samledes om det runde Bord med de rødkindede Æbler i en stor Skaal og hørte paa Højtlæsning af Dickens, Ebers eller hvad det nu ellers kunde være. Alle — selv de yngste — havde deres Arbejde at sysle med, og Bordet flød hyggeligt og selskabeligt med Uldgarn, Papir, Gummiflasker, Træstykker o. s. v. Henimod Jul kulminerede Travlheden naturligvis, idet alle lavede Gaver til alle, og ingen maatte vide noget om noget.

Ja, hvor lavedes og frembragtes der ikke! Der skulde jo noget til at staa paa de mange Etagerer og Hylder, og Rammer til de utallige Fotografier. Det var Ting, som vi havde læst om i Familiejournalen, som var meget stærk i den Slags, eller Ting, vi havde hørt om eller selv opfundet. Havde vi ikke Træ, saa havde vi Pap — havde vi ikke Snedkerlim, saa havde vi Gummi og Fiskelim — havde vi ikke de rigtige Søm, saa havde vi Knappenaale og Spyt og Fingerkraft og Uforfærdethed. At Resultatet blev, at Tingene efter kort Tids Forløb skiltes ad og faldt stille fra hinanden, var vist egentlig kun til Gavn for Menneskeheden, og saa var der jo Anledning til at lave nye.

Nu skal I høre, I Børn af Nutiden, hvad vi lavede for mærkelige Sager og begavede vore taalmodige Medmennesker med!

Først var der naturligvis Korsstingsbroderier, hvor man dog sjældent svang sig højere op end til Servietbaand eller i det aller-allerhøjeste til en Lommetørklædemappe med dejligt kulørt Satin i. Man begyndte saa begejstret

paa Korssting og havde taagede Planer om 12 Servietter til Mor, men hvor blev Korssting dog hurtigt kedelige og indviklede! Man stønnede og svedte — og tilsidst maatte Mor eller Lærerinden tage et lille Tag med i al Stilhed, og de 12 Servietter blev til en Naalepude.

Men vi lavede mange flere fantastiske Ting. Der var noget, der hed „Skovmosaik“ og som bestod i, at man pillede Skællene af store Grankogler og limede dem paa Pap, saa de dækkede hele Bunden — f. Eks. til Billedrammer, Cigarbægre eller Blækhusstativ — og saa i Hjørnerne eller andre passende Steder limede Arrangementer af smaa Kogler, smaa nøgne Grankviste, tørre Svampe, Agern og graat Lav. Af og til gik man amok og anbragte et Par Hyben, som gjorde en vældig Virkning, men ikke forhøjede Genstandens Holdbarhed.

En anden Kunststart kaldtes „Strandmosaik“ og kunde egentlig kun bruges til Brevpressere. Man udsøgte sig ved Stranden en passende stor, flad Sten, og paa denne opbyggede man med en eller anden Slags Lim en Miniatur-Stendysse af smukke Rullesten, Muslinger og Sneglehuse. Man ved jo nok, at Strandsten aldrig er saa kønne, naar man kommer hjem med dem, som da de laa fugtige og skinnende i Strandkanten, saa man ofte maatte slikke paa dem for at faa Skønheden frem, men naar man hastigt overslukkede Stendyszen, lige før man afleverede den, saa den dog ganske godt ud.

Hvad der kunde laves til at hænge paa Lamperne, var ogsaa over al Forstand. Man kunde lave virkelige pragtfulde Solsikker af gule Silkepapirsblade — let krympede

langs Midten over en Strikkepind og samlede om en mørkebrun Midte. Eller man kunde lave „Danserinden“, der i et Par Aar gik som en Smitsot over Landet. Her

klippede man først efter et Mønster, der gik fra Hus til Hus, en lyserød Kartonkrop med ganske smal Midie, let korslagte Fødder og Armene op bag Hovedet, som var et lokket Glansbilledhoved, og saa klædte man Damen paa efter sin Smag og Fantasi i rosa, blaat eller grønt Crèpepapir. Inderst havde hun to Lag hvide Skorter, der lime- des fast om Livet, og saa kom den kulørte Nederdel, der smækkedes op bagpaa, saa hun dannede et helt Hjul. Livet lavedes ogsaa saa fikst som muligt, og tilsidst over- strøedes hele Kjolen med en Regn af smaa Guld- eller Sølvstjerner. Det er jo klart, at Farver og Faconer kunde varieres i det uendelige, saa det var uhyre morsomt at klæde disse Dukker paa. At der ikke gik Ild i alle disse Papirsting, der hang paa Petroleumlampen, forstaaer man ikke.

Naar alle Arbejder omsider var færdige, opgavne eller gaaget i Stykker, kom ogsaa den store Tur til Købstaden, hvor der skulde gøres Juleindkøb. Man glædede sig, saa man var underlig i Maven, og endnu mere sælsomt og

spændende blev det ved, at alle skulde op i Vinternattens Mulm og Mørke for at komme tidligt af Sted. Den lukkede Vogn stoppedes med Mennesker, saa Siderne bugnede. De, som havde faaet Lov at sidde hos Kusken, frøs, men havde det vidunderligt. Indeni Vognen spiste man Bolscher, sang og fortalte Historier og glædede sig mere og mere. Den to Timer lange Køretur var aldeles ikke for lang.

Saa rumlede Karet ind over Byens ujævne Brosten, holdt i Købmandsgaarden og udspyede som en anden Noahs Ark sit urolige, sprællevende Indhold, der fordelte sig i Byens Forretninger for at se paa Juleudstilling og gøre Indkøb.

Det var ingen let Sag — Mor og Lærerinden og de ældre Søsken- de maatte tages med paa Raad i forskellige hemmelighedsfulde Grupper. For en Sum af saadan noget som 2 Kr. og 37 Øre skulde der indkøbes Gaver til en 10—12 Personer og helst ogsaa en god Ting til een selv, som f. Eks. en Marcipanfigur. Det lyder som en Over-

drivelse, men det var det slet ikke. Man kunde faa nydelige Ting til 10 og 25 Øre, bl. a. i „China-Japanhuset“ — fine smaa Æsker af Bast og farvet Straa — smaa bitte brændte Lerfigurer — morsomme Vatdyr og meget andet.

Mor købte Juletræspynt, kulørt Papir og Godter, saa man saa forbløffet og imponeret til og syntes, at hun maatte trods alt dog være meget rig, for hun udbetalte uden at blinke baade 3, 5 og 10 Kr.

Det var en udmattet, men lykkelig Skare, der ud paa Eftermiddagen stoppedes ind i den lukkede Vogn og rumlede hjem.

En Uges Tid før Jul kom Slagtingen, hvor alle Børnede med renskurede Hænder var med i det store, varme, oplyste Køkken, hvor selv de mindste kunde faa Lov at snitte Spæk i smaa bitte Firkanter til Spegepølser eller prøve at stoppe Pølser med et Pølsehorn.

Og saa kom Kagebagningen, hvor hele Huset trillede Pebernødder og lavede Jødekager. De Småa trillede og trillede deres Dejg, til den blev helt sortagtig, og de dømtes selv til at spise Resultatet, hvad de for Resten slet ikke var kede af. Tilsidst var alle de vældige Kagekasser fyldte, og alle havde „smagt“, saa de slet ikke kunde spise rigtig Mad.

Et Par Aftener gik med at klippe og klistre Pynt til Juletræet. Ogsaa her var det vanskeligt at tøjle de yngste Elementer, der havde faaet Lov at være længe oppe og helst vilde fraadse i Lim og Papir. Det kunde jo ikke nytte, at een Person brugte hele Aftenen til at lave een fantastisk Pragtgenstand med Guld- og Sølvbesætning, Slæb, Slør og Gehæng, mens alle Papirarkene blev skamklippede, og Limtuben laa fladklemt og vred sig i en

stor Limpøl. Der maatte være System i det, og Arbejdet maatte fordeles, saa der kom noget ud af det. De Småa flettede Hjerter, som blev af den Slags, der ikke kan lukkes op, og Drengene fortalte sig i udpekulerede Hjerter med sælsomme Mønstre i Fletningen. Æggeskallerne fra Bagningen var gemt og forsigtigt vaskede og lavedes til sirlige Kurve, og tilsidst var store Bakker fyldt og sat op i

det store Gæsteværelse, der rummede alle Hemmeligheder.

Den sidste Aften — Lille-Juleaften — skulde vi først „syngte for Døren“. Vi stod ude i den mørke Gang og sang:

*Lille-Juleaften vil jeg syngte for din Dør,
syngte for din Dør!*

*Lille-Juleaften saa er Munden aldrig tør,
Munden aldrig tør — Oh ja!*

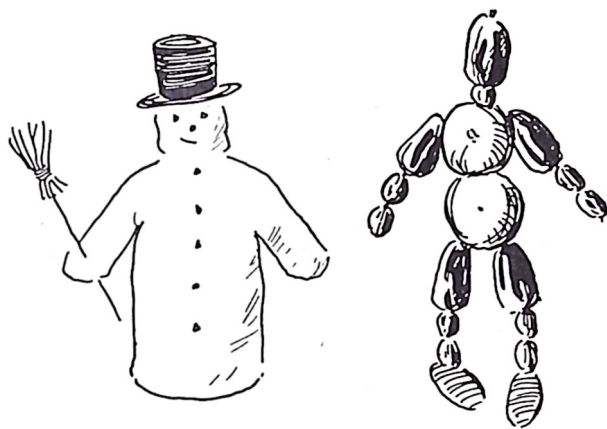
Indenfor stod Mor med de fulde Kagekasser, og saa havde man Lov at faa et Par Stykker af hver Slags.

Bagefter skulde der laves „Rosinmænd“. Gamle Rasmus Havemand havde leveret et Bundt Pølsepinde, som hvert Aar var altfor tykke, saa det halve maatte skræbes af. Man satte en Sveske eller en Daddel paa en Pind til Hoved og to Figen til Krop. Armene var af Dadler og Rosiner og ligeledes Benene, mens Fødderne var flade Mandler. Ja tænk, alle disse gode Ting havde man i Overflod! Det er ikke til at beskrive, hvor latterlige disse Mænd kunde komme til at se ud. Man overbød hinanden i Paa-fund, og naar det var færdigt, var alle aldeles matte af Latter, og nogle af de Småa endte med at tude, fordi de havde moret sig for meget og været for længe oppe.

Endelig oprandt saa Juleaftensdag, og den var vanskelig at faa Ende paa, men heldigvis skulde alle Gaverne ordnes og forsynes med tydelig Inskription. Indpakkingspapir var opgivet, for der var saa mange Gaver, at det vilde blive baade brandfarligt og uoverkommeligt.

Stor Panik, da det viser sig, at et af Børnene mangler en Gave til gamle Kjesten Sypige, der er inviteret med Juleaften! Jammer og Raadvilhed! Mor hentes. Hun mener, at Situationen kan reddes. En tom Medicinflaske udleveres og beklædes med Gips udrørt i Vand, saa den ligner en Snemand — to Tændstikker stikkes ind som

Arme og beklædes ogsaa med Gips — Hovedet formes paa Proppen, og det hele forsynes med Øjne, Næse, Mund og Knapper som en rigtig Snemand — muligvis en Papirshat og en Kost! Fra Mors Toiletbord skaffes noget „Urte-kolonje“, som fyldes paa Manden, og en udmærket Gave er færdig.

Efterhaanden falder der mere Ro over Huset, for alle Forberedelser er tilendebragte.

Solen gaar ned og danner en gylden Stribe bag Skoven langt ude i Vest — Mørket sænker sig — Klokkerne begynder at kime . . .

Og saa er det Juleaften!

Mum.

Postbox

1 Spejder fra Faxe Ladeplads, 10 Aar, ønsker at korrespondere med en Spejder fra Skagen.

1 Spejder fra Faxe Ladeplads, 13 Aar, ønsker at korrespondere med en Spejder fra Odense.

1 Spejder fra Faxe Ladeplads, 17 Aar, ønsker at korrespondere med en Spejder fra Bornholm.

1 Spejder fra Faxe Ladeplads, 16 Aar, ønsker at korrespondere med en Spejder fra Bornholm.

2 Spejdere fra Frederikshavn, 14½ Aar, ønsker at korrespondere med en Spejder fra Aarhus.

2 Patruljeførere fra Ringsted ønsker Korrespondance med 2 Patruljeførere, helst paa Morse.

1 Pigespejder fra Thisted ønsker Korrespondance med Pigespejder fra Svendborg eller Omegn, ligeledes paa Morse.

Soltroppen i Holbæk kommer med en lang Ønskeseddel:

1 Spejder, 14 Aar, 1 Spejder, 13 Aar, 6 Spejdere, 12 Aar, 1 Spejder, 12½ Aar, 3 Spejdere, 11½ Aar, ønsker at udveksle Breve med Jyder, Fynboer eller Sydhavsøbeboere.

Spejder, 14—15 Aar, fra Aarhus, ønsker Korrespondance med en Spejder fra København, Odense eller Slagelse.

Korrespondance ønskes med Spejder fra Saksøbing. 13 Aar.

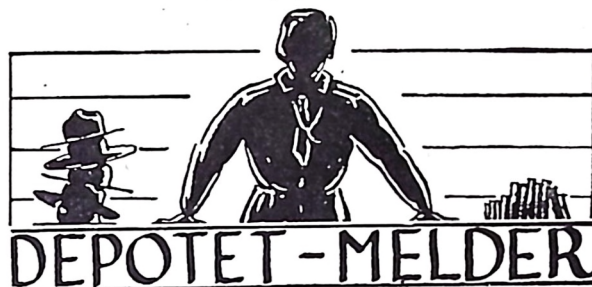
Kære Postbox-Pigespejdere!

Tak for alle de Breve, I sender mig, Tak for jeres Interesse for Postboxen. Jeg skal gøre mit bedste for at efterkomme alle jeres Ønsker. Mon I ikke nok vil prøve paa ikke altid at have bestemte Ønsker som f. Eks., at det

skal være Pigespejder fra Skagen, Haderslev eller Bornholm, I ønsker at korrespondere med. Det forholder Ekspeditionen. Se saa efter i Bladet, om der er nogen, der passer for jer!

Med Spejderhilsen!

Fromse.

Alle Julebestillinger bedes sendt i god Tid af Hensyn til den vanskelige Postforbindelse. Det er heller ikke rart maaske i sidste Øjeblik at faa at vide, at den Ting, I havde beregnet som Julegave, er udsolgt, og saa ikke have Tid til at bestille noget andet. Tænk jer derfor om i god Tid.

Pigespejderbogens 3. Oglag er lovet os til den 10. December, saa den kan altsaa ønskes som Julegave.

Spejdernes Lommebog er uundværlig for enhver aktiv Pigespejder. Foruden den udmærkede Noteringskalender til Ture og Møder findes en Mængde praktisk Stof under Skemaer og Tabeller ligefra Maaneskin i 1945 til Velgørenhedsdage og lign.

Heller ikke instruktivt Stof mangler; der findes en lang Række Emner, som man har Brug for i sit daglige Spejderliv. Det starter med Afstandsbedømmelse og slutter med Vask i Lejr!

Prisen er i Aar 1,90 Kr. og sælges som sædvanligt med **15 pCt. ved Køb af mindst 6 Stk.**

Vi har faaet en Serie paa 12 Postkort. Trille har tegnet Tinka i Aarets 12 Maaneder. Pr. Stk. koster de 8 Øre. Hele Serien (12 Stk.) 85 Øre.

Et nyt Julekort har Trille ogsaa tegnet til os i Aar.

Prisen paa Julekort er 7 Øre pr. Stik. — 4 for 25 Øre. 10 Kort med Kuvert 85 Øre.

Pigespejderfigur, fremstillet i Rødler af Billedhugger Holger Christensen; en virkelig nydelig lille Statuette. 28 cm høj. Pris: 30 Kr.

Aarets Gang i Naturen, en vældig god Wood-craft-Bog. Enhver Patrulje bør eje denne Bog. Pris: 2,85 Kr.

Flok-Maanedsrapporter kan nu faas.

En glædelig Nyhed!

Vi har faaet et lille Parti uldne Lejrhuer — desværre bliver der ikke nær nok til alle jer, der gerne vil have, men hvis I skynder jer at skrive, er der dog en Chance.

Og saa er der Blaamejsebogen og Love og Bestemmelser, begge Bøger er uundværlige for Førere og store Spejdere.

Har du faaet en Juleprisliste fra Depotet? ellers faa den hos din Tropsfører!

Julen er Hjerternes Fest

siger vi, og vist er det — at naar man er glad i Hjertet, og Sindet er modtageligt for Julens Budskab, bliver Dagen en Fest, ikke alene for os selv, men ogsaa for de Mennesker, vi kommer i Berøring med.

Den festlige Stemning, du er i, maa omsættes i Handlinger, og din Opgave er maaske netop i Aar at skabe den festlige og hyggelige Ramme om jeres Jul, som kan faa dine kære til at glemme Dagens og Vejens Bekymringer og Trængsler for en lille Tid.

Der skal kun saa lidt til, men Opfindsomhed og Energi maa du udvise og dertil en fornuftig Tilrettelæggelse af din Tid, for at du kan naa det hele, baade at deltage i Troppens Jule-good-turn og i din good-turn i dit eget Hjem.

Hvad om du overraskede din Familie Juleaftensdags Morgen med at have pyntet Huset med Gran og grønne Grene? Ikke Dynger af Gran, som din Mor vil have Besvær med at feje op, efterhaanden som Naalene drysser af, men smaa tilklippede Grene og Kviste af Ædelgran bag Familiebillederne, i Krukker og Vaser, over Indgangsdørene o. s. v. vil hun sikkert værdsætte.

Du kan binde smaa Kranse eller Hjerter af Bregemos over Staaltraad, omviklet med røde og hvide Baand, og faa er de Steder, hvor en saadan lille Krans eller et Hjerte ikke tager sig ud.

Mørklægningsgardinets sorte Tristhed opvejes af en Vrimmel af Sølvstjerner, hvor smaa tykke Engleboørn svæver ud og ind mellem Stjernernes Mangfoldighed. Baade Engle og Stjerner kan købes færdige i smaa Poser, men det er nu fornøjeligere at lave dem selv.

Nedenstaaende Idéer er billige og hurtige at udføre og kan nemt laves af baade store og smaa.

Pæne Grene af Birk, f. Eks. 5 cm i Diameter, saves til i ca. 20 cm Længde. Grenstykket snittes lidt til paa Undersiden, saa det kan ligge uden at vippe eller rulle rundt ved mindste Stød. Paa Oversiden bores Huller passende til Julelys. Paa en Lysedekoration af 20 cm Længde ser det pænt ud med 5 Lys. Blade og Bær af Kvisttjørn slaas paa Grenstykket mellem Lysene med smaa Stifter.

Af Gips og Vand røres en Grød, som sættes af paa en fedtet eller olieret Underkop. I Gipsen anbringes et højt Lys eller en Kerte, og rundt om stikkes smaa Granspidser, Grene med Hyben, Kristtjørn, Buksbom og Grene af Lærk med de smaa bitte Kogler.

Der skal arbejdes hurtigt, inden Gipsen stivner, saa det gælder om at have alt parat og tilklippet, inden Gipsen

røres i Vandet. Kan man lide det, kan Buksbom og Lærkegrene dyppes i en Blanding af Gips og hvid Limfarve, men det er nu nok saa kont uden.

Kan man skaffe sig Adgang til lidt Havre, klippes Akset af Havren i forskellig Længde og sættes tæt omkring Lysen. Smaa Fugle udklippes i broget Papir og anbringes paa Lysen.

Selv om vi er inde i Adventstiden, kan man have Glæde af at binde en Adventskrans — som ogsaa kan bruges til Borddekoration i Julegave. Kranzen bindes om en Ring af Staaltraad eller Halm. Først dækkes Kranzen af et Lag Mos, som vikles paa med tyndt Blomsterstaaltraad. Dernæst med Gran — helst en Gran, som ikke drysser; ind imellem kan stikkes smaa Gæslingegrene, Lærkekogler eller Kristtjørn. Røde Baand snos om Kranzen, og fire Snore til at hænge den op i.

I Mellemrummene anbringes fire Lys i Holdere af Staaltraad, som snos om Lysene og stikkes ned gennem Kranzen.

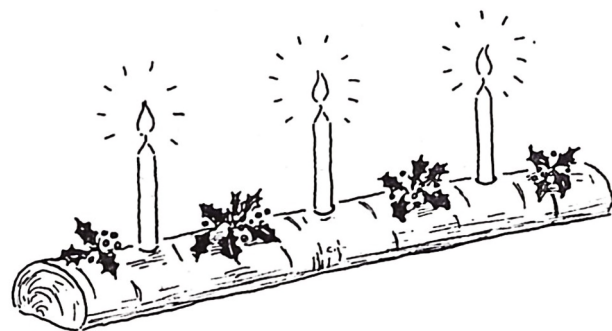
Kranzen ophænges i et lille Stativ som vist paa Tegningen. Foden udskæres i Krydsfinér i Form af en Stjerne. Rundstokken købes hos Isenkrammeren for faa Øre. I Stjernen bores et Hul passende til Stokken, og ved Hjælp af lidt Snedkerlim fastgøres Stokken i Foden.

I Toppen af Stokken skæres en Ridse. Heri anbringes en Stjerne, klippet i Pap, forselvet, forgyldt eller smurt med Lim og drysset med krystalliseret Borsyre.

Stativet gnides over med Sandpapir og males i rødt eller hvidt, og Kranzen bindes paa i sine røde Baand.

Der kan ogsaa bindes en tyk og tæt Krans af Gran og andet Grønt, beregnet til at ligge paa Julebordet. Heri anbringes mange Julelys, og Hullet i Midten af Kranzen fyldes med blankpudsede Pioner. Og de yngste i Familien vil sikkert sætte Pris paa en Nisseflok Tumlen omkring Lysene, mellem Æblerne og det grønne i Kranzen.

☆

Kryds- og Tværs Opgave:

„Hvad indeholder Julekurven“?

Fra Venstre til Højre:

1. Synger en rigtig Patrulje. 13. Hvor Raad lægges. 14. Udsagnsord (Bydemaade). 15. Altsaa. 16. Gi'r Færemyggestik. 17. Udsagnsord. 18. Det nordlige. 20. Tigger. 22. Talord. 23. Syer. 24. Guddom. 25. Legemsdel. 30. Sammenslutning af Spejdere. 31. Kan en Spejder daarligt undvære. 33. Flod og ... 34. Biord. 35. Forbogstaver. 36. Drengenavn. 37. Den ubekendte. 38. Biord. 39. Form af »at være«. 40. En af de lyse Nætter. 43. Er vi i Juleaften. 46. Forbogstaver. 47. Stad. 48. Paalæg. 49. Ikke gammel. 50. Er man i til sin Død. 52. Spil. 53. Forkortelse. 56. Division paa Sjælland. 58. En Julekage. 61. Siger Tropshunden. 62. Ildsted. 65. Julefred. 66. Norske Floder. 68. Paa Vejen. 70. Styreledskab. 72. Benægtelse. 73. Magarine. 75. Karakter. 78. Lade. 67. Korps. 78. Forbogstaver. 79. Rose. 81. Stilling. 82. Er ikke godt at være. 83. Kort.

Oppefra og ned:

1. Er der tit paa »den lette Side«. 2. Tidsangivelse. 3. Paa Husel. 4. Ordenstegn Fork. 5. Bar en Spejder være. 6. Lise Knudsen. 7. Kan Berns Leg med Tandstikker forårsage. 8. Ikke. 9. Uroen. 10. Driller man med i April. 11. Yderst paa Fingre og Tæer. 12. Vokse. 16. Fisk. 19. Paa Strømperne. 21. Findes ofte i Oldtidsgrave. 26. Spejdere over 16. Aar. 27. Drengenavn. 28. Forbogstaver. 29. Enhver Spejders Ønske. 32. Paa gamle Kobbertage. 38. Kendes Spejdere paa. 41. Nord-Syd. 42. Udsagns-kendeord. 44. Forkortelse. 45. Er du i Skolen. 46. Drengenavn. 47. Hjem. 51. Hustru. 53. Træ. 54. Skal Føreren have med i Lejr. 57. Efter Dagen følger ... 59. i Urtepotten. 60. Holbergsk Udtryk. 63. Tælle sammen. 64. Ubekendt. 67. En stor Oplevelse at komme i ... 69. Fred. 71. Spids. 73. Talord (engelsk). 74. Gave efter afdød. 76. »... Livet let« 79. Naar noget gør ondt. 80. K. F. U. M. Spejder.

Naar du har løst Opgaven — tegn den saa af paa et Stykke Papir — og indsend den tydeligt mærket med Alder, Navn og Adresse til Korpskontoret, Læssøegade 199 Odense, — inden den 5. Januar 1945. Hvis Løsningen er rigtig, kommer du med i Lodtrækning om et Gavekort paa 5 Kr. fra Depotet, og nogle gode Bøger.

Bo.

I „Pigespejderne“ Nr. 7 udskrev „Den lette Side“ en Konkurrence om, hvem der kunde danne flest nye Navne-ord ved at benytte Bogstaverne i Ordet „PIGESPEJDERNE“. Det har sikkert været en Opgave, de fleste syntes om, for det har vrimlet ind med Løsninger, og jeg har haft travlt med at aabne Konvolutter og sortere — for der er næsten ligesaa mange Resultater, som der er Løsninger. Antallet af Ord varierer fra 5 til 214! (Ja, og saa var der endda een, der indsendte 256 Ord, men Løsningen kom 1 Dag for sent, og saa kan vedkommende jo ikke være med i Præmieuddelingen.)

Eva Heegaard, 1. København, har fundet ialt 214 Ord, og hun faar 1. Præmie, den nye Bog „Spejderfester“.

2. Præmie tilfalder Alice Skaanning, Ringkøbing, som

har opgivet 207 Ord, og hun faar tilsendt Dagbogen.

Blandt alle de andre Løsninger er der trukket Lod om 2 Trøstepremier, og disse tilfaldt Lotte Thaning, Asperup, og Birte Nielsen, Amager Trop. De faar hver tilsendt en Træspejder.

Til Slut vil jeg gerne ønske Lærerne af „Den lette Side“ en god Jul! Jeg haaber, I faar lidt Tid tilovers i Juleferien til at løse Jule-Kryds- og Tværs-Opgaven, og skulde I faa ekstra god Tid, saa prøv selv at lave en Præmieopgave til „Den lette Side“ — det er morsomt selv at kunne finde paa noget nyt — og der sidder sikkert mange smaa opfindsomme Hjerner rundt omkring, der godt kan, men som ikke rigtig tør binde an med det. Prøv bare!

Venlig Hilsen til jer alle!

Bo.

Akelapatruljens Bedrifter

Den forsvundne Broche.

Jeg kan da forstaa, at Sherlock Holmes-Historierne er kommet i Trykken igen — for hvor havde vi det ikke spændende med Mesterdetektiven og hans brave Ven Dr. Watson, da jeg var ny! Bogerne naaede Vera Vips og mig paa et Tidspunkt, hvor vi var lidt trætte af en lang romantisk Periode, vi havde haft, og hvor vi forgæves i en Uge havde ledt paa Ruinerne efter en forsvunden Longang, som ifølge ældgammel Tradition skulde have ligget netop i en saadan Retning, at Vera Vips og jeg vilde have kunnet benytte den til private og hemmelige Formaal og Kommunikation mellem vore respektive Hjem. Men som sagt, vi havde ikke fundet den trods energiske Forsøg med en Hammer og en Graveske og utallige Advarsler fra den stedlige Opsynsmand, saa nu var den Leg ikke saa sjov mere, og det var en udmærket Afveksling at ligge paa Maven i en Græsplæne og lade, som om man læste Geografi og terpede Floder, men med en Conan Doyle-roman under Videnskaben. Det varede heller ikke mange Dage, før vi havde opgivet den historiske Løngang og i Stedet havde besluttet os til at oprette et kvindeligt Detektivkorps.

Og netop i de Dage, hvor vi syslede med disse Fremtidsperspektiver, blev Borgmesterindens Ametystbroche væk. En Borgmesterinde i en lille By er altid en imponerende Dame, men vor var mere end det, hun var imponerende! Hun var stor, og hendes Figur var korsetteret, netop som en Borgmesterindes skal være. Hendes Klædedragt var altid elegant og korrekt og Forbilledet for Byens andre Damer — og skulde man endelig kritisere noget ved den, maatte det være hendes mærkelige Tilbøjelighed til at anbringe iøjnefaldende Pynt paa den noget fremtrædende Barm, hvor der altid viftede store, glinsende Sløjfer, Buketter af kunstige Blomster og blanke, glaserede Kirsebær — jeg har saagar set hende engang bære en strittende Roset af grønne og gule Fjer. Men naar Borgmesterinden var i sit vildeste, bar hun altid „sit Ametystsmykke“, en Broche saa stor som en lille Desserttallerken med et Bjerglandskab af Ametystkrystaller omkranset af Guld- og Sølvdrager, der bed sig selv eller hinanden i Halerne og derfor skar frygtelige Ansigter. Dette Smykke var af en saadan Art, at det ikke kunde lade nogen ligeglad og kold; mange syntes, det var misundelsesværdig pragtfuldt, andre at det var et Unikum af Hæslighed — men alle var dog klare over, at det var vældigt og en Borgmesterinde-barm værdigt. — Og nu var det pludselig væk. Jeg tror saagar, det stod i Avisen, at Borgmesterinden havde haft den Sorg at miste et kostbart Smykke, og at enhver Oplysning vilde blive honoreret med en passende Dusør.

Borgmesterinden var Halvtante til Vera Vips, og vi læste altsaa netop i de Dage om Baskervilles Hund og andre Problemer og tænkte paa at oprette et kvindeligt Detektivkorps, saa Situationen var jo oplagt; vi maatte i Gang med Opgaven: Den forsvundne Ametystbroche. Vi vilde først gennemsege Haven for Fodspor, og vi vilde gøre det i den lyse Nat for at vække saa lidt Opsigt som muligt, for det skal man ved den Slags Opgaver, — men

den stedlige lille Vovhund, som var en Krydsning af mange ædle Racer, gøede saa grimt, at Veras Onkel, Borgmesteren, kom frem paa Altanen i Natskjorte og med en Stok i Haanden og truede ud i Haven, mens han med sin pibende Stemme raabte: „Er her nogen? Vil De straks gaa! Vi skal ikke have stjaalet noget her!“

Saa kom vi igen næste Dag paa et Tidspunkt, hvor vi vidste, at Borgmesterinden sov til Middag, fik sin Beautyrest, i Haab om, at Pigen vilde overlade os til os selv, mens vi ventede. Vort officielle Ærinde var at laane en Bog af Jonas Lie, som Veras Tante havde sagt til Veras Mor var saa udmærket for unge Piger. Jeg kan ikke huske, hvad det var for en, og jeg har ikke kunnet tænke mig til det siden.

Først slentrede vi om i Haven. Men det var en meget tør Sommer, og desuden blev der ustandselig revet Havegange og luget Bede i den Have, saa vi fandt ikke saa meget som et mistænkeligt Straa. Vera Vips mente dog, at en af Havegærdestolperne havde forskubbet sig, som

om nogen var kravlet over, men det var ikke rigtig Spor nok at gaa efter. Efter disse negative Resultater spurgte vi Stuepigen, om vi ikke maatte vente inde i Salonen. Pigen var ligeglad og sagde ja. Salonen var, som en Salon skulde være, og vi begyndte straks vore Undersøgelser. Vera Vips kravlede rundt paa Gulvtæppet med en botanisk Lup, og jeg undersøgte nøje Vinduerne og Vindueshasperne og fandt navnlig det nordre Vindue suspect, da den ene Haspe ikke var paa; en Julekaktus havde forskubbet sig ud af Geleddet, og under den laa lidt Jord, en Anelse, som jeg tog med i et fra Skolen hugget Reagensglas til nærmere og for mig selv lidt dunkel Analyse. Bedst som Vera lig en Kaalorm mavede sig frem over det røde Gulvtæppe med sin lille Lup, kom den imposante Tante ind, lyserød og parfumeduftende efter sin frugtbærende Beautyrest, og spurgte bestyrtet, om Verapigen var blevet syg, hvortil denne straks noget forfjamsket svarede, at hun havde den frygteligste Bugvrid. Selv stod jeg pæonrød i Hovedet og følte Ørerne stritte af Forvirring og Flovhed. Der blev ringet paa Pigen, som bragte Hoffmanns- og Rabarberdraaber, der straks havde en mirakuløs Indflydelse paa „Verapigens“ Mave, saaledes at hun blev i Stand til at sidde paa Kanten af en Stol og sammen med os andre damet og sirligt drikke „Five o'clock-tea“ med smaa bitte Marengs til. Dette foregik imidlertid i Fruens private lille Boudoir, og mens jeg var hæmmet af Damethed og Konversationsvanskeligheder, fo'r Veras vordende

mesterdetektivistiske Blik søgende rundt over alle Møbler og i alle Kroege, saa selv Borgmesterinden til sidst følte sig foruroliget og erklærede, at Verapigen hellere maatte gaa til Lægen med sin Mave og samtidig bede ham undersøge Øjnene, for hun havde faaet saa mange nervøse Øjebbevægelser paa det sidste!

Naa, alting faar jo en Ende, og efter at have sagt alt det, vore Mødre havde lært os, man skal sige, naar man har faaet Marengs og The af den bedste i kinesiske Kopper, gik vi ud paa Gaden og vandrede dystert rugende afsted i Skyggesiden. „Ja, jeg ved ikke, om du lagde Mærke til den nye Stuepige?“ sagde Vera, „hun huede mig ikke!“ Jeg maatte med Skam erkende, at jeg ikke havde lagt særlig Mærke til hende, og var dermed straks rykket ned i Dr. Watsons langsomt opfattende Rolle. „Hun er fra Lolland“, sagde Vera lidt efter betydningsfuldt — og efter en Pause: „Jeg ved ikke, om det siger dig noget?“ Hertil kunde jeg kun mumle noget ubestemt; der kan jo siges saa meget om Lolland og Lolliker i Almindelighed, men i dette Tilfælde i Særdeleshed synes jeg ikke, der gik noget Lys op for mig. „Lolland har det svært for Tiden, docerede Vera tankefuldt, Sukkerroerne synes at slaa fejl; det er katastrofalt for Øens Økonomi. Ja, du forstaar, man maa se at finde den psykologiske Baggrund for Tyveriet. Pigen var nervøs; det kunde man se af den Maade, hun snoede Fingrene paa, et af Billederne hang skævt i Boudoiret — det med Morgensol over Isefjorden. En af Urtepotterne stod skævt i Salonen, og en af Hasperne var ikke sat paa. Ja, det saa du jo selv. Tyder det maaske ikke paa, at Pigen har været nervøs eller har haft sine Tanker andetsteds? Kun et nyt Menneske i Byen, der ikke kender Ametystbrochens Ry, vil bemærktige sig et saadant Smykke, som hun ikke vil kunne komme af med igen. Kun et uvidende Menneske vil bemærktige sig en saa daarlig Salgs-vare. Det maa være Rosa Viola, der har taget Brochen, — jeg kan ikke se andet!“

Jeg kunde ikke andet end se beundrende paa min Slyngveninde! Det hele var jo saa klart som Solen, saadan som hun fremstillede det. Det kunde ikke være andet. Spørgsmaalet var bare: Hvad nu? Tilstaa vilde hun sikkert ikke paa de forhaandenværende Indicier, nemlig at hun var Lollik, og at Morgenrøden over Isefjorden hang skævt. Vera mente, man maatte gennemrode hendes Værelse paa hendes Fridag, men indsaa trods al Skarpsindighed, at det var vanskeligt at gøre ubemærket og fandt ingen hemmelig Maade, hvorpaa det kunde gøres, og Dr. Watson mente spagfærdigt, at Smykket kunde jo være gemt et andet Sted, og det var Sherlock Holmes ikke uvillig til at indrømme, men det vilde være vanskeligt at etablere en effektiv Vagttjeneste, — for to Mennesker at belure Rosa Viola Dag og Nat!

Vi satte os hjemme i Haven og spiste Baandlakrids og røg en ildelugtende og forbudt Cigaret, for det krævede Situationen, og Sherlock Holmes var altid indhyllt i Røg-skyer, naar han skulde tænke intensivt. Men bedst som vi hensad og prøvede at se eftertænksomme ud og ogsaa være det, blev der kaldt paa mig — om vi ikke lige kunde gaa hen hos Urmager Møgeltønder og spørge, om det Ur nu ikke snart var færdigt. Afsted gik vi stadig tavst grun-

dende hen til Møgeltønderes lille kulsorte Butik, hvor man kunde finde ham allerbagest ved et Arbejdsbord mellem alle Byens søndrede Ure og Smykker, mellem udstoppede Fugle og andre zoologiske Dyr, Kasser med Fugleæg, Glas med Snoge og andre Reptiler. Han var meget dygtig i sit Fag, gamle Urmager Møgeltønder, saa derfor holdt Byens Borgere fast ved ham, selv om de maatte vente Maaneder paa deres Reparationer, som kun fandt Sted, naar han havde Tid og Lyst og ikke lige skulde udstoppe en Fugl eller fange en sjælden Sommerfugl. Jeg fremførte mit Ærinde, og den gamle Forsker saa op fra sit Mikroskop med et Blik saa fjernt, at det varede flere Sekunder, inden han fattede, at der var kommet Kunder i Butikken, og hvad det var, vi spurgte om. „I kan jo se i Kassen med de færdige Ting!“ svarede han til sidst og dykkede atter ned i sine Betragtninger af en Sommerfuglevinges underbare Struktur. Og vi „rodede“ i Kassen med de færdige Ure og Smykker og fandt ikke Uret — men der laa i al sin Forunderlighed Borgmesterindens tallerkenstore Bjerglandskab med sine lilla Alpetoppe og sine krampagtige Drager!

„Ih, du forbarmende!“ raabte Vips med en saadan Kraft, at det næsten med det samme gjorde Møgeltønder opmærksom, „hvor har De dog faaet Borgmesterindens Broche fra?“ Begge haabede vi jo her at faa Beviset for Rosa Violas Træskhed, men efter at havde tænkt sig længe om og med et Suk at have opgivet at fraa Fred til sin Videnskab, erklærede Urmageren, at det var Borg-

mesteren selv, der en Dag var kommet med den; han var kommet til at knække Stilken, da han vilde kradse sin Pibe ud med den og vilde vel saa have den repareret, inden han fik Vrovl, for man kradser ikke Piber ud med Brocher i et pænt Hus. Og saa havde han vel glemt den. Ja, det lod egentlig troligt — ogsaa Borgmesteren havde sine smaa verdensfjerne Særheder, og Møgeltonder læste aldrig Avisen og glemte den Bysladder, man fyldte ham med, hvis han overhovedet lyttede til den.

Det var jo lidt forstemmende for os, at vor Teori havde været saa helt forkert, men ogsaa Sherlock Holmes tog jo fejl nu og da, og det vigtigste var jo, at her var

Brochen, og at vi paa en Maade havde fundet den. Det viste sig, at Vera gik og tænkte paa Dusøren, og der er meget, man kan faa for 100 Kr. Især var der meget. „Naa, ja,“ sagde Vera med et lillebitte Suk, men dem maa Møgeltonder have. Sherlock Holmes tog jo heller ikke noget for sine Opdagelser!“

Og saa splejsede vi til 2 Negerkys, som vi gav den forbavsede Rosa Viola som en Slags Bod for vor ubegrundede Mistanke.

Vi havde forresten den Glæde, at hele Byen i nogle Dage talte om, at det var saamænd „de flinke Pigespejdere, der havde fundet Borgmesterindens Ametystbroche.“

SPEJDERIDRÆTSSTÆVNE.

Bornholms Avis 25. Oktober 1944

Efter en Udfordring fra Rønne Trop afholdt de blaa Pigespejdere fra Gudhjem, Vestermarie og Rønne et Idrætsstævne i Søndags. Umiddelbart efter Togets Ankomst begyndte Stævnet Kl. 11 med to Langboldkampe. Efter en kort Frokostpause fortsatte man igen, og nu gik det Slag i Slag med Boldkast, 100 og 1000 m Løb, Højde- og Længdespring og de afsluttende Kampe i Langbold lige til Kl. 16.

Det bedste Længdespring var paa 3,55 m. I Højdespring udmærkede Spejderne sig særlig; man naaede op

paa 130 cm (over Snor), og det kan nævnes, at flere Spejdere paa kun 13 Aar naaede op paa 120 cm. I Løbene blev Gudhjem Vinder, medens Vestermarie blev Nr. 1 i Kast og Højdespring. I Længdespring blev Rønne Nr. 1, og dette var ogsaa Tilfældet i Langbold, hvor der blev vist et godt Sammenspil. Rønne gik af med Sejren og modtog en Sølvplade som Præmie. Der var dog ikke stor Forskel paa de forskellige Troppes Ydelser; der var meget stærk Konkurrence, og Spejderne gik op i Arbejdet med Lyst og Energi.

Saadan en Dag er ikke blot til Fornøjelse for Spejderne, men Træningen giver dem desuden en alsidig Udvikling af Legemets Muskler og opøver Viljestyrken, fordi der ofte kræves Energi og Vilje til at gennemføre en svær Øvelse.

Dobbelt Fødselsdagsfest

Den 17. Oktober 1921 blev 1. Esbjerg Pigespejdertrop startet; men i 1932 blev den nedlagt for at genopstaa den 5. Oktober 1934, altsaa for 10 Aar siden, og disse to Dage fejrede vi med en stor Tropsfest, Mandag d. 23. Oktober. Og da vores elskelige Tropsfører, Kilde, samtidig havde været Tropsfører i 10 Aar, blev det naturligvis en ekstra god Fødselsdagsfest.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Mads skal ha' en Julegave, og Penge har hun ingen a'. Hvad mon Tinka saa vil lave? Nu er det Juleaftensdag.

Hun strikker hele Dagen lang, en vrang, en ret, en vrang, en ret, paa hvad? — ja prøv og gæt en Gang, men Løsningen er ikke let.

Se, Strikketojet vokser snart, men stadig maser Tinka paa, mens Garnet svinder i en Fart, — hvad er det dog, hun strikker paa?

Til Slut hun end'lig Kronen fik, som inde midt i Nøglet laa, det var i sidste Øjeblik; men Mads kan dog en Gave faa.

Kl. 19 var over 100 blaa Pigespejdere med Forældre samlet i Paladshotellets største Sal; ogsaa tidligere Esbjergspejdere og Tropsraadsformænd fra de forløbne 10 Aar samt de gule Drengespejdere var indbudte. Spejdere med nyvaskede, struttende Uniformer, flagrende Gallasløjfer, snehvide Handsker og højt Festhumør myldrede omkring, spændte med røde Kinder af Ophidselse. Snart blev der mørkt i Salen, kun nogle Projektører lyste op mod Scenen, der viste en Række Spejdere med Fanen ved venstre Fløj. Da der var helt stille i Salen, blev Fanen ført frem og rullet ud, og man sang alle „Vaj højt, vaj stolt“!

Saa var da Festen begyndt! Der blev selvfølgelig holdt Fødselsdagstaler! Først bød vores Tropsraadsformand, Hr. Marcussen, velkommen. Dernæst talte Tropskassereren, Hr. Christensen, som indflettede et Par rosende Ord til nogle af Spejderne og endte med at udbringe et Leve for Kilde. Og som til en rigtig Fødselsdag blev der naturligvis overrakt Fødselarerne Gaver. En stor Bronceskaal fra Spejdere og Blaamejser, Bogstøtter fra Tropsraadet og Træspejdere fra gamle Spejdere til Kilde, og til Troppen et dejligt Skab, som vi længe har trængt til. Derpaa kom der Telegrammer og Blomster; Bo fik som tidligere Esbjergspejder overrakt sine 10 Aarsstjerner. Ja, Bo holdt ogsaa Tale og overbragte Troppen og Kilde en Hilsen fra Spejderchefen og fra vores Divisionschef Grete Lund. Endnu en gammel Esbjergspejder, Iris, holdt Tale og bad os, med fuld Ret, syntes vi, raabe endnu et Hurra for Kilde, hvad vi gjorde med fordoblet Styrke. Derefter gik Kildes Søster, Frk. Rosenkilde, op paa Tribunen og fortalte os om de Glæder, vi havde indenfor Spejderlivet, om det gode Kammeratskab, om Venskaber, der blev sluttet for Livet, om Jubilæumslejren, om Lejre i Ungarn, i Norge o. s. v., saa vi ligefrem sad og fik Taarer i Øjnene.

Endelig var Talerne forbi; Kilde sagde Tak og overrakte Troppen en Standerplade til Mindé om Dagen, og Hr. Christensen kunde meddele, at nu skulde Aftenens Clou, Sangfarcen „Lille Nitouche“, spilles. — Ih! hvor vi morede os over Institutbestyrerinden, Frk. Tranekjær, Hr. Krigsassessor Muhlemand og de „søde“ og „artige“ Elever. Da Farcen var slut, efter en dundrende Succes med Klappen og Blomster til de optrædende, satte Orkesteret ind med en Melodi; der var nogle faa Serier Amerikansk Lotteri, da det trods Krigen var lykkedes at fremtrylle nogle faa gode Gevinster, og saa var det Tid for Musikerne at spille op med en Spejdermarch, der snart fik alle Spejdere paa Gulvet, og nu kan det nok være, at vi fik Benene rørt, baade i Swing, Vals og Tango! Ja, selv ikke den traditionelle Kostedans blev glemt. Men ak, alt for hurtigt nærmede Klokken sig 22½, Musikken holdt inde. De blaa Pige- og de gule Drengespejdere stillede — Traditionen tro — op i to Rækker over for hinanden, og nu holdt Drengenes Tropsfører, Børge Sekjær, en Tale og takkede Kilde for godt Samarbejde, og han udbragte med sine Drengespejdere et Tjikkelikker, hvorefter vi rullede Fanen sammen og sang „Der er et yndigt Land“. Derefter sagde Kilde Tak for i Aften, og vi sluttede paa sædvanlig Vis med Tapto, og efter at de sidste Toner var døet hen, skiltes vi for at gaa hjem med endnu et dejligt Spejderminde.

Helen-Ann.

Fremtidsstilling

for ung Pige, helst med Realeksamen, der har sit Hjem i København. Lettere Kontorarbejde og Husgerning. Anledning til at lære Stenografi og Maskinskrivning. Ung Pige, der interesserer sig for Handel, foretrækkes, da der med Tiden bliver Anledning til at overtage selvstændigt Arbejde. Billet, mrkt. 7104, til Redaktøren, Ellemosevej 89, Hellerup.

Afskedsfest for Fru Steenholt den 13. September 1944

Saa, nu skete det — det, som Fru Steenholt saa længe havde truet med — nemlig at gaa af som Tropsfører. „Desværre“, siger vi alle, „er den Beslutning blevet taget.“ Men selv om vi er kede af det, forstaar vi dog godt, at Fru Steenholt nu skal give sin Tid et andet Sted, nemlig i sit Hjem hos sin Mand og sine Børn, og derfor er vi glade for de 4 Aar, Fru Steenholt har været hos os.

Afskedsfesten blev holdt i Haandværkerforeningens lille Sal, hvor et stort Lyngtrekløver var hængt op paa Væggen, og hvor Bordene var pyntet med Blomster og Kløvere, og hvor der var indrettet en særlig Hædersplads for Fru Steenholt. Alle 1. Silkeborg-Spejdernes Forældre var inviteret plus Gæster som Divisionschefen Fru Ehler Møller, Divisionsassistent Frk. Neisig fra Hammel og Byens to andre Tropsførere, Blaamejsesekretær Fru Starcke samt de gamle Spejdere, der var i Troppen, da Fru Steenholt traadte til, og som var med, da Troppen blev delt.

Festen blev indledt med, at Fanen blev rullet ud. Dernæst sang vi „Vær beredt“, inden Patruljerne begyndte at underholde. Først optraadte „Myrerne“, dernæst „Spæterterne“, hver med et Patruljemøde, hvor de henholdsvis diskutere Jule-good-turn og Aarets Sommerlejr. Efter dette holdt Tropsraadsformanden en Tale for Fru Steenholt, og saa var det de sidste Patruljers Tur. Først „Glenterne“, der sang „Rationeringsspejderen“, til hvilken der var digtet to særlige Vers som en Tak til Fru Steenholt for den Tid, hun havde været i Troppen. Og til sidst „Falkene“, der sang om alt det, vi har oplevet i disse 4 Aar.

Saa havde Divisionschefen Ordet. Efter at have takket Fru Steenholt for det store Arbejde, der var blevet gjort i de forløbne Aar, overrakte Divisionschefen Fru Steenholt Korpsets Fortjenstmedalje i Sølv.

Medens vi igen sang, blev Kaffen skænket. Saa havde Kritevit, Tropsføreren for 3. Silkeborg, Ordet. Kritevit, der jo, for Troppen blev delt, var Fru Steenholt's Assistent, fortalte os lidt om, hvorledes det havde været, da den store Trop, som Fru Steenholt efterhaanden havde samlet, skulde deles. Til sidst overrakte Kritevit Fru Steenholt en Sølvpapkni fra 3. Silkeborg. Der blev holdt flere Taler for Fru Steenholt. Et Par Stykker takkede fra Forældrene, og af disse fik Fru Steenholt et stort Sølvfad med Trekloveret indgraveret i Midten og bagpaa en „Tak for godt Spejderarbejde“.

Dernæst stod Fru Steenholt op og takkede for den Støtte og Tillid, hun havde mødt fra alle Sider.

Til sidst stillede 1. Silkeborg Tropic an med Fanen i Spidsen, og saa holdt vores nye Tropsfører, Lil, Afskedstalen og overrakte Fru Steenholt Gaven fra 1. Silkeborg, som var en Thevarmer med Trekloveret syet paa den ene Side og Fru Steenholt's Initialer paa den anden, samt en Bakkerviet med alle Spejdernes Navne og de fire Patruljers Motto. Fru Steenholt takkede hver enkelt Spejder for det Minde, hun fik om dem.

Vi sluttede Aftenen med at synge „Nu er Jord og Himmel stille“, hvorefter Fanen blev rullet sammen, medens der blev sunget „Der er et yndigt Land“.

En, der var med.

Ida Nielsen, Ingrid Kierstein Pedersen, begge fra 1. Vejle. Karen Birgit Lange, 4. Silkeborg. Kirsten Larsen, Kolding, Else Rasmussen, 1. Vejle.

Kirsten Hansen, 1. Vejle.

Ellen Kragh, Karen Ejrnæs, Gerda Jensen, Kirsten Hamburger, Lis Krogh Larsen, alle fra Holte. Hanne Mårtensson og Agnete Marcussen, Kolding. Lis Johansen, Solveig Eichler Jensen, Amager Tropic.

Ved en Fejltagelse stod der i forrige Blad, at Holte havde faaet ikke mindre end 11 nye Patruljeførere. Disse skulde have staaet under 1. Kl. Spejderne. Undskyld!

Her dukker Bladtrollden op og ønsker Jer alle en stor, god Juleglæde!

Har du husket at bestille

- ☆ Pigespejdernes Lommebog 1945
- Spejderkalender 1945
- Tinka gennem tykt og tyndt
- Det nye Julekort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 - København Ø. - Telef. ØBro 8383

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense. Telf. 7104. Postgiro 86000.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383.
Postgiro 40673. Korpsets: 38427.

POSTBOX

Fru Ellen From Petersen, Stationen, Maaløv.

REDAKTION AF FØRERBLADET

Læssøegade 199, Odense. Postgiro 33633. Alle Bidrag til Bladet sendes inden den 25. i Maanedens for at kunne komme med i det først udkommende Blad.

REDAKTION AF „PIGESPEJDERNE“

Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup, hvortil alle Bladbidrag sendes inden den 5. i hver Maaned, hvis de skal naa at komme i Betragtning i det først udkommende Blad.

Næste Nr. af „Pigespejderne“ udkommer først i Februar Maaned.

REDAKTION: FRU ANNESOFIE HERMANN, Ellemosevej 89, Hellerup
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „PIGESPEJDERNE“, Fru Anne Marie Larsen, Vestergade 30, Odense. Postgiro 36302.
EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOKTRYKKERI, ODENSE. Afleveret til Postvæsenet den 11. December 1944.

25828